
Janacéks dierenopera in de vrije natuur

BAARN 21 AUGUSTUS 2010

Waar kun je Janacéks komische dierenopera *Het Sluwe Vosje* beter spelen dan in de vrije natuur? Opera Animous deed het, zaterdagmiddag in de tuin van Kasteel Groeneveld. Een creatieve familievoorstelling, met Robbert Muuse en Brenda van Hoof als opvallers.

Affiche van Het Sluwe Vosje door Opera Animous.

De dierenopera van Leoš Janacék volgt het leven van een vosje, van het moment dat ze als klein vosje wordt meegenomen door de boswachter tot het moment dat ze op dramatische wijze aan haar einde komt, namelijk door een kogel van de stroper. De boswachter zelf is ondertussen vooral druk zich samen met de schoolmeester te bezatten in de plaatselijke kroeg, uit verdriet over hun liefde voor een onbereikbaar zigeunermeisje.

Het jonge operagezelschap Opera Animous heeft een openluchtproductie van de opera gemaakt, die de komende tijd op diverse bijzondere plekken in Nederland te zien zal zijn. De première vond vanmiddag plaats in de tuin van Kasteel Groeneveld, een oud landhuis net buiten Baarn, dat omstreeks 1710 gebouwd werd en waar vroeger rijke Amsterdammers rust en ontspanning zochten. Een ideale locatie voor de opera: een plek waar mens en natuur elkaar ontmoeten.

Regisseur Machteld van Bronkhorst had weinig middelen nodig om het verhaal te vertellen. Door middel van niet meer dan een paar attributen – zoals voelsprietten, een uilenbril of een enorme spuit waarmee de mug de boswachter ‘prikte’ – maakte ze de personen en dieren herkenbaar. De rest liet ze over aan het inlevingsvermogen van de zangers.

Dat werkte prima. De zangers hulden zich zonder schroom in de dierenwereld, sprankelend en vol plezier acterend. Niemand uitgezonderd. De confrontatie tussen het vosje en de kippen (gespeeld door een stuk of zes dames) op het erf van de boswachter was bijvoorbeeld erg vermakelijk. Het leek wel alsof de dames een studie naar het gedrag van de kip hadden gedaan, zo treffend waren hun bewegingen en gekke bekken.

Van de elf solisten vond ik er twee extra opvallen. Robbert Muuse combineerde stoerheid en melancholie in zijn (uitstekend gezongen) vertolking van de boswachter en Brenda van Hoof speelde een eigenwijs, pittig maar aantrekkelijk vosje.

Wat ik jammer vond, was dat de door René Linnenbank in het Nederlands vertaalde tekst niet altijd te verstaan was. De vertaling zelf vond ik prijzenswaardig, want het maakte de opera toegankelijk voor jong en oud, maar ook een Nederlandse tekst kan niet zonder een kraakheldere uitspraak.

Daarnaast vond ik de instrumentale begeleiding (één piano) aan de magere kant. Niets ten nadele van het spel van Wilko Jordens, maar zijn inspanningen verdampten al snel door de karakteristieken van de locatie, waardoor veel van de finesse van Janacéks muziek verloren ging. Misschien dat een iets grotere bezetting – bijvoorbeeld piano met een aantal strijkers – tot een beter resultaat had geleid.

Hoe dan ook: Opera Animous wil graag met haar producties laten zien dat, zoals in het programmaboek viel te lezen, 'opera niet elitair, statisch of een saai concert is waarin dikke vrouwen heel hard gillen, maar een vorm van muziektheater die niet eens zover af staat van populaire vormen als de musical'. Daar is het met *Het Sluwe Vosje* mijns inziens zeker in geslaagd.

Het Sluwe Vosje is tot en met 17 september nog vier keer te zien op diverse bijzondere locaties, zoals Huize Frankendael en het Muiderslot. Zie voor meer informatie de website van [Opera Animous](#).

door [Jordi Kooiman](#)

Bron: <http://www.operamagazine.nl/headline/7561/janaceks-dierenopera-in-de-vrije-natuur/>